

ตอนที่ 4

แบบทดสอบบุคลิกภาพ

บทที่ 14

แบบทดสอบการรายงานหรือสำรวจด้วยตนเอง

เค้าโครงเรื่อง

1. การพัฒนาแบบทดสอบบุคลิกภาพโดยการรายงานหรือสำรวจด้วยตนเอง
2. การประเมินผลแบบทดสอบสำรวจบุคลิกภาพ

สาระสำคัญ

1. แบบทดสอบบุคลิกภาพแบบรายงานด้วยตนเองนี้พัฒนามาจากความเที่ยงตรงของเนื้อหา การเลือกข้อความจากเกณฑ์ภายนอก การใช้ Factor Analysis และการใช้ทฤษฎีบุคลิกภาพในการพัฒนาแบบทดสอบ
2. แบบทดสอบบุคลิกภาพมาตรฐานที่เป็นที่รู้จัก ได้แก่ MMPI, Mooney Problem Check List, Guilford-Zimmerman Temperament Survey และ EPPS
3. แบบทดสอบบุคลิกภาพชนิดนี้อาจมีปัญหาจากการสร้างตอบของผู้ตอบ ความจำกัดของข้อความและความกำกวมของคำตอบจากแบบสำรวจ แต่ผู้สร้างก็ได้อธิบายถึงวิธีแก้ไขปัญหานั้นไว้ด้วย

วัตถุประสงค์ของการเรียน

1. สามารถอธิบายถึงพัฒนาการของแบบทดสอบบุคลิกภาพแบบนี้
2. สามารถบอกชื่อแบบทดสอบที่เป็นที่รู้จักในฐานะของแบบทดสอบโดยใช้การสำรวจหรือรายงานด้วยตนเอง

ในบทนี้จะกล่าวถึงแบบทดสอบบุคลิกภาพแบบรายงานด้วยตนเองโดยแสดงให้เห็นถึงวิธีการพัฒนาการในการสร้างแบบทดสอบประเภทนี้ ตลอดจนการประเมินผลแบบสำรวจบุคลิกภาพและตัวอย่างแบบทดสอบมาตรฐานที่สร้างขึ้น

1. การพัฒนาแบบทดสอบบุคลิกภาพโดยการรายงานหรือสำรวจด้วยตนเอง

แบบทดสอบบุคลิกภาพนั้นเป็นแบบทดสอบ หรือเครื่องมือสำหรับวัดหรือสำรวจอารมณ์ แรงจูงใจ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เจตคติตลอดจนอุปนิสัยโดยแยกออกจากแบบทดสอบความสามารถทั่ว ๆ ไป ในบทนี้เราจะกล่าวถึง แบบทดสอบบุคลิกภาพที่เราเรียกการตอบ หรือรายงานด้วยตนเอง (Self-Report Inventories) ในการพัฒนาการและสร้างแบบสำรวจบุคลิกภาพนี้ ได้มีการคัดเลือกคำถามต่าง ๆ โดยวางอยู่บนพื้นฐานของเนื้อหา, เกณฑ์จากภายนอก การวิเคราะห์ตัวประกอบตลอดจนทฤษฎีบุคลิกภาพต่าง ๆ

1.1 ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validation)

พื้นฐานของแบบทดสอบบุคลิกภาพด้วยการสำรวจตนเองนั้นเริ่มต้นจาก Woodworth Personal Data Sheet ซึ่งถูกนำมาใช้ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยที่แบบสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแบบอย่างมาตรฐานในการสัมภาษณ์คนไข้ และปรับปรุงเพื่อใช้เป็นกลุ่มโดยที่ วูดเวิร์ท (Woodworth) ได้รวบรวมลักษณะเกี่ยวกับอาการของโรคประสาทจากทั้งของคนไข้ และจากจิตแพทย์ โดยที่คำถามได้ถามเกี่ยวกับลักษณะที่ผิดไปจากปกติธรรมดาทั่ว ๆ ไป เช่น กลัวมาก ๆ ย้ำคิดย้ำทำ ผื่นร้าย, นอนไม่หลับ, เหนื่อยอ่อน, เพ้อ, อาการของความผิดปกติของร่างกายที่มีสาเหตุมาจากจิตใจ, ความรู้สึกที่ไม่เป็นจริงต่าง ๆ และความผิดปกติของกล้ามเนื้อต่าง ๆ เช่น กระตุก ในตอนท้ายวูดเวิร์ท นำเอาสถิติมาใช้ แต่อย่างไรก็ตาม ในแบบสำรวจนี้ได้สร้างขึ้นบนพื้นฐานของความเที่ยงตรงของเนื้อหา ซึ่งลักษณะของแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงของเนื้อหาอีกชนิดหนึ่ง คือ Mooney Problem Check List ซึ่งแบบสำรวจนี้ได้ออกแบบจากการแยกปัญหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ของกลุ่มหรือจากการแนะนำแต่ละบุคคล ซึ่งได้แจกแจงจากปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน 4,000 คน, จากประวัติส่วนตัว, การสัมภาษณ์ และอื่น ๆ โดยที่แบบสำรวจนี้สามารถนำไปใช้กับเด็กนักเรียนชั้นมัธยม นักศึกษา และผู้ใหญ่ โดยที่เนื้อหาของปัญหาได้รวมถึงความแตกต่างจากระดับหนึ่งไปยังอีกระดับหนึ่ง โดยแบบสำรวจของชั้นมัธยมและนักศึกษาได้รวมเอาเรื่องของสุขภาพ การพัฒนาการ, การเงิน, สถานะความเป็นอยู่การทำงาน สังคม กีฬา ความสัมพันธ์ในสังคม, ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ, ความสัมพันธ์ทางเพศและการแต่งงาน, บ้านและครอบครัว, ศีลธรรมจรรยา, การปรับตัวในโรงเรียน ความปรารถนาในการประกอบอาชีพในอนาคตเข้าไปด้วย ถึงแม้ว่าข้อต่าง ๆ ของแบบสำรวจสามารถที่จะจดบันทึกไว้ได้ แต่ Mooney Problem Check Lists ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับคะแนนหรือการวัดระดับการปรับตัว แต่เน้นในเรื่องของแต่ละบุคคลในด้าน การรับรู้เกี่ยวกับตนเอง (Self-percieved) การรายงานปัญหาอื่น ๆ และจากการทำการสำรวจพบว่า

ตอนที่ 2 ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

1. การทดสอบโดยการรายงานด้วยตนเอง สร้างขึ้นโดยพัฒนาการจากอะไรบ้าง อธิบาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. จงกล่าวถึงปัญหาที่อาจพบจากการทดสอบด้วยวิธีการรายงานด้วยตนเอง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สรุป

แบบทดสอบบุคลิกภาพแบบการรายงานหรือสำรวจด้วยตนเองถูกสร้างขึ้นจากการพัฒนาการโดย 4 วิธี คือ จากความเที่ยงตรงของเนื้อหา แบบทดสอบที่มีชื่อเสียงที่สร้างโดยวิธีนี้ได้แก่ Mooney Problem Check List วิธีที่ 2 ได้จากการเลือกข้อความจากเกณฑ์ภายนอกได้แบบทดสอบ MMPI วิธีที่ 3 ได้แก่ Factor Analysis แบบทดสอบที่สร้างโดยวิธีนี้เช่น Guilford-Zimmerman Temperament Survey และวิธีสุดท้ายสร้างจากทฤษฎีบุคลิกภาพ ได้แก่ EPPS แบบทดสอบบุคลิกภาพแบบรายงานด้วยตนเองนี้ทำให้ศึกษาบุคลิกภาพได้กว้างขวางมากขึ้น แต่ยังมีปัญหาที่อาจพบได้แก่การแสวงหาคำตอบของผู้ตอบ ความจำกัดของข้อคำถามและความกำกวมของคำตอบจากแบบสำรวจ

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 1 ถูก-ผิด ให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่ถูกต้อง และเขียน × ลงหน้าข้อความที่ผิด

- 1. เราใช้แบบทดสอบแบบสำรวจด้วยตนเอง (Self-Report Inventories) กับการวัดเจตคติเท่านั้น
- 2. แบบทดสอบแบบสำรวจด้วยตนเอง สร้างโดยวางพื้นฐานจากทฤษฎีบุคลิกภาพต่าง ๆ ด้วย
- 3. ผลที่ได้จากการสำรวจด้วยตนเอง จะน่าเชื่อถือแค่ไหนขึ้นอยู่กับผู้ตอบ
- 4. คะแนนที่ได้จากการทดสอบบุคลิกภาพแบบสำรวจด้วยตนเอง มีได้หรือตกด้วย
- 5. MMPI จัดอยู่ในแบบทดสอบบุคลิกภาพแบบใช้ภาษา

การสำรวจบุคลิกภาพในสมัยก่อนสร้างขึ้นเพื่อความรวดเร็วใช้แทนการสัมภาษณ์เกี่ยวกับโรคจิต ส่วนมากจะถือว่า คำตอบเป็นตัวชี้ถึงการมีอาการ หรือไม่มีอาการเฉพาะของพฤติกรรมอื่น ๆ ตามที่บอกไว้ในคำถาม อย่างไรก็ตาม Muhl ได้กล่าวว่า คำตอบจากแบบสำรวจบุคลิกภาพเป็นพฤติกรรมทางวาจาที่สำคัญ และน่าสนใจ ส่วนพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กันที่ไม่ได้ทดสอบนั้น ต้องได้มาโดยวิธี "Empirical means" (Muhl), 1945 P.297

นอกจากนี้แล้วคาร์เทิล ยังกล่าวว่า "แบบสำรวจที่ถามว่า ท่านชอบเป็นทหารเรือในเรือดำน้ำไหม?" ถ้าเขาตอบว่า "ชอบ" เราก็ไม่สามารถสรุปว่า ผู้ตอบนั้น จะมีความสุขในฐานะนั้น บางครั้งจะพบว่า คนที่เป็นบรรณารักษ์ที่ดีจะต้องปฏิเสธว่า "ไม่" มากกว่าคนที่ เป็นบรรณารักษ์ที่เลว เราจึงได้ใช้คำถามนี้เป็นตัวชี้ถึงความสนใจ หรือลักษณะของการเป็นบรรณารักษ์ (Cattell, 1946, p.334)

อีกข้อหนึ่ง ในเรื่องของความกำกวมของคำตอบแบบสำรวจ สภาพการณ์สิ่งเร้า นั้นถือว่าเหมือนกันสำหรับผู้รับการทดสอบทุกคน และคำตอบของผู้ถูกทดสอบถือว่ามีความสำคัญสม่ำเสมอ เช่น แบบสำรวจนี้คือวิธีการทางสถิติว่าคนที่นั่งเด่นแถวหน้าโบสถ์หรือสถานที่ บันเทิง ควรจะให้คะแนนสำหรับความมีอำนาจ ซึ่งความจริงอาจเป็นเพราะที่เขาเลือก เป็นเพราะเขาหุติง มิใช่ด้วยเหตุอื่น แต่เราก็สามารถจะลดคำตอบที่กำกวมได้ โดยการสำรวจให้ เฉพาะมากขึ้น โดยเฉพาะจำนวนและชนิดของข้อคำถามที่วัดบุคลิกภาพโดยเฉพาะ

นักจิตวิทยาหลายคนยืนยันว่า ในด้านบุคลิกภาพนั้น ในแต่ละคนสามารถจะนำมาบรรยายบอกลักษณะได้ตามความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่เป็นพวกเท่านั้น ไม่ใช่ลักษณะ ที่มีร่วมกับผู้อื่น

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2
ทุก-คิด ให้ให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูก และเขียน × หน้าข้อความที่ผิด

1. แบบสำรวจด้วยตนเองจะยุ่งยากสำหรับผู้ที่ไม่รู้หนังสือ
2. เราสามารถแบ่งประเภทของบุคลิกภาพได้น้อยกว่าความถนัด
3. ความเชื่อถือของผู้ตอบมีส่วนสำคัญต่อการแปลผลแบบทดสอบ
4. การสำรวจด้วยตนเองนั้นเป็นการศึกษาบุคลิกภาพที่เรามีสัมพันธ์กับผู้อื่น
5. คำตอบจากแบบสำรวจสามารถนำมาตัดสินบุคลิกภาพของคน ๆ นั้นได้เลย

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

ให้เติมคำลงในช่องว่าง

1. แบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดยใช้การวิเคราะห์ตัวประกอบเป็นเกณฑ์ได้แก่.....
2. แบบทดสอบที่สร้างโดยพิจารณาจากเนื้อหาได้แก่.....
3. แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามทฤษฎีบุคลิกภาพได้แก่.....
4. แบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดยใช้เกณฑ์จากภายนอกได้แก่.....
5. แบบทดสอบที่ให้ผู้ตอบตอบด้วยตนเองเรียกว่า.....

2. การประเมินผลแบบสำรวจบุคลิกภาพ (Evaluation of Personality)

ทางปฏิบัติ จะเห็นว่า การสร้างและการใช้แบบสำรวจเป็นสิ่งที่ยุ่งยากเป็นพิเศษ ปัญหาเกี่ยวกับการแก้งัดหรือการเสแสร้งมีมากกว่าการทดสอบความถนัดมาก พฤติกรรมที่แบบทดสอบบุคลิกภาพวัดก็เปลี่ยนไปตามกาลเวลาได้ง่ายกว่าพฤติกรรมที่วัดโดยแบบทดสอบความสามารถ ซึ่งทำให้หาความเชื่อมั่นได้ยุ่งยากขึ้น

ประการที่ 2 คือความเฉพาะของสถานการณ์ของการตอบแบบสำรวจบุคลิกภาพ เช่น คน ๆ หนึ่งอาจจะเป็นคนที่ไม่เข้าสังคมและเป็นคนเปิดเผยในที่ทำงาน แต่ค่อนข้างขี้อายและเก็บตัวเมื่อไปงานสังคมที่ค่อนข้างเป็นทางการ ซึ่งความเฉพาะนี้เป็นการยากในการที่จะจัดกลุ่มให้รวมเป็นประเภทหรือลักษณะบุคลิกภาพที่เห็นได้ชัด เพราะฉะนั้นการแบ่งประเภทของบุคลิกภาพจึงทำได้น้อยกว่าความถนัด

ว่าไปแล้วปัญหาทั้ง 2 ข้อเป็นปัญหาของการทดสอบบุคลิกภาพแบบอื่น ๆ ด้วย แต่ในที่นี้เราจะพูดถึงแต่เรื่องของการสำรวจเท่านั้น ซึ่งข้อบกพร่องทั้ง 2 นี้ อาจแก้โดยประการแรก เราต้องตระหนักว่า การสำรวจบุคลิกภาพเป็นเครื่องมือที่หยาบและการนำไปใช้ก็ต้องจำกัดตามไปด้วย

ประการที่ 2 อาจจะมีการค้นคว้าหาวิธีต่าง ๆ มาปรับปรุงการสำรวจให้ดีขึ้น เช่น อาจเป็นการวิเคราะห์ตัวประกอบ เพื่อให้ได้ประเภทของลักษณะที่มีระบบขึ้น การใช้เทคนิคบังคับให้เลือกตอบ การเตรียมข้อคำถามที่ลึกซึ้งซึ่งซึ่งความสำคัญทางด้านวินิจฉัยไม่ปรากฏให้ผู้ถูกทดสอบเห็นเด่นชัด แต่อย่างไรก็ตาม เทคนิคเหล่านี้ก็ไม่มีเทคนิคใดใช้แก้ปัญหาได้อย่างสมบูรณ์ แต่ละเทคนิคก็ให้ประโยชน์บ้าง

ทางทฤษฎี ปัญหาที่พบเสมอ ๆ คือ ชนิดของความรู้ที่รายการสำรวจบุคลิกภาพต้องการดึงออกมา และประการที่สอง ความกำกวมของคำตอบแบบสำรวจ

JP การตัดสินใจหรือการรับรู้ ติดต่อกับโลกภายนอกด้วยการรับรู้ติดต่อกและเข้าใจด้วย
ทัศนคติ

คล้าย ๆ กับของ EPPS ที่ในแต่ละข้อความมีการให้เลือกระหว่างสิ่งที่ตรงข้ามกัน เช่น เก็บตัวเปิดเผย ความรู้สึก หรือความนึกคิด เป็นต้น อย่างไรก็ตามการเลือกนั้นเป็นการเลือกภายในของแต่ละประเภท ไม่ใช่ระหว่างประเภท ดังนั้น คะแนนทั้งสี่จึงเป็นเอกเทศ คะแนนแต่ละคนขึ้นอยู่กับจำนวนครั้งที่เลือกประเภทใดประเภทหนึ่ง เพราะฉะนั้น “ลักษณะ” ของผู้ถูกทดสอบจึงได้ชื่อตามตัวอักษรที่เลือกมากที่สุด ในทั้ง 4 ประเภท เช่น INTJ หมายถึง บุคคลที่เป็นคนเก็บตัว ใช้ความนึกคิดและมีการใช้ความคิดในการตัดสินใจเลือกสองตัวเลือก ในแต่ละประเภททั้ง 4 จำนวนแบบที่รวมกันได้เป็น 16 เกณฑ์ปกติเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับแต่ละคะแนนในสี่คะแนนมีไว้สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวนคนในกลุ่มปกติวิสัยแต่ละกลุ่ม มีตั้งแต่ 240 ถึง 2,389 คน

ประเภทความชอบทั้ง 4 นี้พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน ยกเว้นพวกที่ใช้ในการนึกคิด ซึ่งมีความโน้มเอียงที่จะใช้การรับรู้มากกว่าการตัดสินใจ ความน่าเชื่อถือแบบแบ่งครึ่ง ได้คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัย (N = 26 ถึง 100) มีค่าอยู่ระหว่าง .70-.80 อย่างไรก็ตาม เกณฑ์ที่ใช้ในการวิจัยนี้ มีทั้งคะแนนจากรายการสำรวจบุคลิกภาพอื่น ๆ คะแนนเฉลี่ย และความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนแต่ละปี การประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน และหลักฐานผลสัมฤทธิ์ทางด้านริเริ่มที่อื่น ๆ ข้อมูลที่ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติเป็นจำนวนในทางที่คาดคะเนเอาไว้ ตัวอย่างเช่น คนที่มีความคิดริเริ่มส่วนมากมักจะเป็นคนที่ใช้ความนึกคิด (ตามแบบสำรวจ) ไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์ในเพศใด หรือแขนงวิชาใด ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูงมักจะเกี่ยวพันกับการใช้ความนึกคิด และการเก็บตัวการเปลี่ยนงานบ่อยมักพบในพวกเก็บตัวในงานที่ต้องใช้ความว่องไว เป็นต้น

ผลการวิจัยเป็นแต่เพียงแนวทางให้เท่านั้น ยังต้องหาหลักฐานอื่นมาสนับสนุนอีกมาก แบบสำรวจนี้เป็นแต่เพียงแนวทางที่จะหาข้อพิสูจน์และความหมายใหม่ไปเรื่อย ๆ (Myer 1962 หน้า 77)

แต่ละคน เพราะฉะนั้น คะแนนที่ได้มาไม่ใช่คะแนนที่สมบูรณ์ของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง แต่เป็นคะแนนของแต่ละบุคคล เมื่อใดก็ตามที่ผู้ถูกทดสอบแสดงพฤติกรรมว่าชอบข้อหนึ่งมากกว่าอีกข้อนั้น คะแนนที่ได้เป็น ipsative ในสภาพการณ์นี้คน 2 คน ที่ได้คะแนน EPPS เท่ากัน อาจจะมี ความเข้มของความต้องการต่างกัน เพราะฉะนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ การแปลงคะแนนจาก ipsative มาเป็นเปอร์เซ็นต์ไทล์ จึงเป็นสิ่งที่น่าสงสัย เพราะการใช้ ipsative และคะแนนปกติวิสัยควบคู่กันไปซึ่งเป็นสิ่งที่ยากในการเข้าใจ และไม่มี ความหมายเท่ากับใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง

ความน่าเชื่อถือของแบบทดสอบทั้ง 15 มาตรา เท่ากับ .74 ถึง .88 แบบความน่าเชื่อถือแบบแบ่งครึ่ง มีค่าตั้งแต่ .60 ถึง .87 แต่อย่างไรก็ตาม ความน่าเชื่อถือนี้ ดูเหมือนว่าจะสูงกว่าปกติวิสัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในครั้งแรกผู้ทำการทดสอบอาจยังจำข้อความเดิมได้ เพราะห่างกันเพียง 1 สัปดาห์ และอีกประการหนึ่ง ข้อความที่ซ้ำกัน 3 หรือ 4 ครั้ง ภายในแบบทดสอบของแต่ละมาตรา

สำหรับความเที่ยงตรงของ EPPS นั้น ในคู่มือมีบอกไว้น้อย แต่มีการวิจัยที่หาความเที่ยงตรงของ EPPS นั้นมีมาก แต่เป็นการยากในการตีความหมายข้อความเหล่านั้น เพราะวิจัยส่วนมากไม่ได้นำเอาคะแนน Ipsative ไปใช้ในการพิจารณาด้วย เพราะคะแนน ipsative ยากในการที่จะนำมาวิเคราะห์ โดยการใช้สหสัมพันธ์ธรรมดา เพราะฉะนั้น ถึงแม้ว่า EPPS จะมีข้อดีหลายประการ แต่ก็ต้องการแก้ไข คือ 1. แก้ไขข้อเสียบางประการเกี่ยวกับลักษณะแต่ละข้อและการให้คะแนน 2. การวิจัยที่เหมาะสมโดยเฉพาะหาวิธีการที่จะวิเคราะห์คะแนนที่เหมาะสมกับคะแนน ipsative

Myer-Briggs Type Indicator

จากทฤษฎีบุคลิกภาพของ Jung (1923) Myer-Briggs Type Indicator สร้างขึ้นจากหลักเกณฑ์ที่ว่า ความชอบพื้นฐานทางด้านการรับรู้ และการตัดสินใจแตกต่างกัน ความแตกต่างของความชอบ 4 อย่างที่สำคัญ ซึ่งได้นำมาจัดผู้ตอบออกเป็นประเภท มีดังนี้

EI ความเปิดเผย หรือเก็บตัว มุ่งการเรียนรู้และตัดสินใจในโลกภายนอกของบุคคล และสิ่งของหรือความคิดหรือมโนภาพ

SN ความรู้สึกหรือความนึกคิด การรับรู้โดยตรงในความจริง ตามความเป็นจริงหรือจากความคิดที่เกี่ยวข้องกับจินตนาการ

TF ความคิดหรือความรู้สึก พิจารณาตัดสินใจโดยใช้ความจริงและความไม่จริงอย่างมีเหตุผล โดยเข้าใจถึงคุณค่าของแต่ละบุคคลระหว่างบุคคล

ความต้องการ (Need)	เปอร์เซ็นต์ไทล์	เปอร์เซ็นต์ไทล์	คะแนนดิบ
ช่วยเหลือผู้อื่น	nur	nur 87	23
เปลี่ยนแปลง	chg	chg 81	20
อดทน	end	end 7	9
คบเพื่อนต่างเพศ	het	het 81	14
ก้าวร้าว	agg	agg 46	9
		con 97	14

1 5 10 20 25 30 40 50 60 70 75 80 90 95 99

เปอร์เซ็นต์ไทล์

ตารางภาพที่ 14.3 แสดงลักษณะ EPPS พร้อมทั้งรายชื่อความต้องการต่าง ๆ (ตีพิมพ์โดยได้รับอนุญาตจาก Psychological Corporation, New York, N.Y. All rights reserved)

แบบสำรวจนี้ประกอบด้วย 210 คู่ประโยคซึ่งมีการจับคู่ของข้อความในแต่ละมาตราใน 15 ฉบับกับข้อความในมาตราอื่นอีก 14 มาตรา ในแต่ละคู่ผู้รับการทดสอบจะต้องเลือกข้อความหนึ่ง ซึ่งมีความคล้ายกับลักษณะของเขามากกว่าอีกข้อ ดังเช่น

- ฉันชอบพูดเกี่ยวกับตัวเองกับผู้อื่น
- ฉันชอบทำงานตามจุดมุ่งหมายที่ฉันได้วางเอาไว้สำหรับตัวเอง
- ฉันรู้สึกเศร้าใจเมื่อฉันไม่ประสบความสำเร็จในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
- ฉันรู้สึกประหม่าเวลาที่ต้องพูดต่อหน้าคนมาก ๆ

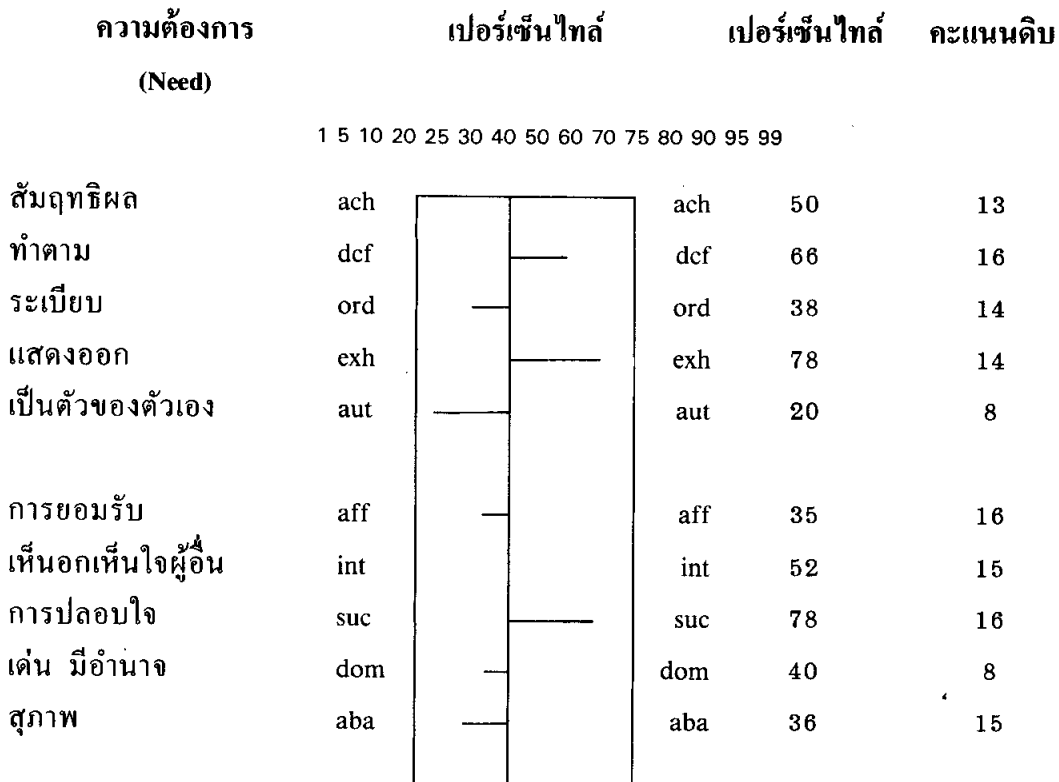
ในแบบสำรวจ EPPS มีการตรวจสอบภายในอย่างฉลาดอยู่หลายวิธีเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของผู้ตอบ โดยมีข้อความซ้ำกัน 15 คู่ ในแบบฟอร์มเดียวกัน ในภาพที่ 16.3 คู่สุดท้ายเขียนว่า con (มาจาก Consistency) แสดงว่า ผู้ตอบเลือกตอบแบบเดิม 14 คู่จาก 15 คู่ ซึ่งทำให้เขาอยู่ที่ P 97 ของเกณฑ์ปกติของกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้แล้วยังมีการตรวจสอบความคงที่ของคะแนน ซึ่งสัมพันธ์ระหว่างข้อที่อยู่ในแบบมาตรา 15 ของแต่ละคน

คะแนนความต้องการ 15 คะแนนใน EPPS สามารถที่จะประเมินทั้งแบบเปอร์เซ็นต์ไทล์ และ T-Score สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยทั้งชายและหญิง ซึ่งเกณฑ์มาตรฐานนี้ทำจากผู้ชาย 746 คน และผู้หญิง 760 คน จากวิทยาลัย 29 แห่งทั่วประเทศ ส่วนเปอร์เซ็นต์ไทล์นั้นเกณฑ์ปกตินำมาจากกลุ่มตัวอย่าง ชาย 4,031 คน และหญิง 4,932 คน จาก 48 รัฐ

แต่อย่างไรก็ตาม ควรที่จะคิดอยู่เสมอว่า EPPS เป็นคะแนนที่ได้จาก ipsative คือความเข้มของความต้องการ ที่แสดงออกนั้นเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับความต้องการอื่น ๆ ของ

1.4 ทฤษฎีบุคลิกภาพในการพัฒนาแบบทดสอบ (Personality Theory in Test Development)

ทฤษฎีบุคลิกภาพมักจะเริ่มมาจากสภาพการณ์คลินิก จำนวนของการทดลองเพื่อพิสูจน์ทฤษฎีที่แตกต่างกันไป แบบสำรวจบุคลิกภาพทฤษฎีหนึ่ง เช่น Edwards Personal Preference Schedule, Myers-Briggs Type Indication, Edwards Personal Preference Schedule ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีระบบความต้องการของ เมอเร็ย์ และคณะที่ Harvard Psychological Clinic (Murray et al., 1938) แบบสำรวจความต้องการดังกล่าวเริ่มจาก 15 ความต้องการจากรายการของ เมอเร็ย์ โดยที่เฮ็ดเวิร์ด ได้เตรียมชุดของข้อความซึ่งมีเนื้อหาเหมาะสมกับความต้องการต่าง ๆ เหล่านี้ พร้อมทั้งแผนภูมิเปอร์เซ็นต์ที่ใช้จุด (plot) คะแนน EPPS ซึ่งดูได้จากภาพที่ 14.3 ตัวอย่างต่าง ๆ ก็มี ความต้องการ ความสัมฤทธิ์ผล ทำตามระเบียบแสดงออก เป็นตัวของตัวเอง เป็นต้น

ถ้าคะแนนสูงในเรื่องความมั่นคงทางอารมณ์เป็นที่ปรารถนาถ้าไปกับคะแนนกิจกรรมทั่วไป แต่ไม่เป็นที่ต้องการถ้าคะแนนกิจกรรมทั่วไปต่ำ ในกรณีเหล่านี้ คน ๆ นั้นอาจเป็นคนเฉื่อยชา เื่องหงอย หรือเกียจคร้าน ความน่าเชื่อถือชนิดแบ่งครึ่ง อยู่ระหว่าง .75 ถึง .85 แต่ถ้าจะตีความหมายจากแต่ละคนแล้ว ความน่าเชื่อถือจะมีมากกว่านี้แม้ว่าจะมีการพยายามที่จะได้ประเภทลักษณะบุคลิกภาพเฉพาะและไม่สัมพันธ์กัน แต่ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั้ง 10 ก็มีอยู่มากพอสมควร

ได้มีการนำเอาการวิเคราะห์ตัวประกอบไปสร้างแบบสำรวจบุคลิกภาพที่ต่างกันออกไป ซึ่งจากงานของคาร์เทิล (1946, 1957) เพื่อที่จะได้มีคำบอกลักษณะบุคลิกภาพมากที่สุดและได้มีการรวบรวมรายชื่อลักษณะบุคลิกภาพ และลดจำนวนลงเหลือ 171 ชื่อ โดยรวมเอาชื่อที่เหมือนกันเข้าด้วยกัน และได้นำเอารายชื่อเหล่านั้นให้ผู้ใหญ่ 100 คน ประมาณค่าความสัมพันธ์และหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างกัน และวิเคราะห์ตัวประกอบของการประมาณค่าหลังจากนั้น คนจำนวน 208 คน ทำการประมาณค่า ซึ่งทำให้คาร์เทิล ได้สิ่งที่เขาเรียกว่าลักษณะเบื้องต้นของบุคลิกภาพ

จากผลงานของคาร์เทิลและคณะ ได้สร้างให้มีแบบสำรวจบุคลิกภาพเป็นจำนวนมาก แบบสอบถามที่จัดว่าเป็นแบบสอบถามที่ครอบคลุมมากที่สุด คือ Sixteen Personality Factor Questionnaire, 16 PF ซึ่งใช้กับคนอายุ 16 ปีขึ้นไป และมีคะแนนให้ 16 คะแนน สำหรับลักษณะต่าง ๆ เช่น ความสงบเสงี่ยมกับการแสดงออก ความเจียมตัวกัน ความมั่นใจในตัวเอง ความซื่อสัตย์กับการชอบการเสี่ยงภัย ความไว้วางใจและเชื่อใจผู้อื่น คำเฉลยได้มีไว้ให้สำหรับฟอร์มหนึ่ง (C) แต่ค่าความน่าเชื่อถือของคะแนน ตัวประกอบสำหรับแต่ละชุดมีค่าต่ำกว่า .80 เพราะแต่ละชุด (Scale) สั้นเกินไป แม้แต่จะเอาแบบสอบถาม 2 ชุด มารวมกันแล้วก็ตาม และยังมีคำถามเกี่ยวกับลักษณะของแต่ละข้อความอยู่ด้วย นอกจากนี้แล้วรายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง เกณฑ์ปกติ และอื่น ๆ ของการสร้างแบบทดสอบยังไม่เพียงพอ ข้อมูลเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของแบบทดสอบรวมเอาลักษณะโดยเฉลี่ย สำหรับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ และอาการโรคจิตต่าง ๆ เข้าไว้ด้วย

ได้มีการพัฒนาแบบสำรวจที่คล้ายกันนี้สำหรับกลุ่มคนที่มีอายุ 12 ถึง 18 ปีคือ Jr.-Sr. High School Personality Questionnaire และ IPAT Children's Personality Questionnaire สำหรับคนอายุ 8-12 ปี นอกจากนี้แล้วยังมีแบบสำรวจอื่น ๆ อีกที่พิมพ์ขึ้นเพื่อลักษณะเฉพาะ เช่น ความวิตกกังวล การเก็บตัว และความเปิดเผย และโรคประสาทต่าง ๆ

- R. การควบคุมตนเอง เอาจริงเอาจัง สุขุมรอบคอบ มุ่งมั่นตรงข้ามกับปราศจากกังวล วู่วาม ชอบความตื่นเต้น
- A. ความมีอำนาจ ป้องกันตนเอง ผู้นำ การพูดในที่สาธารณะ ช่มชู้ตรงข้ามกับยอมจำนน ลังเล หลีกเลี่ยงการเป็นเป้าสายตา
- S. ความสามารถในการเข้าสังคม มีเพื่อนมาก การชอบการสังสรรค์ตรงข้ามกับการมีเพื่อนน้อยและขี้อาย
- E. ความมั่นคงของอารมณ์ มีความสม่ำเสมอทางอารมณ์ มองโลกในแง่ดี อารมณ์เย็น ตรงข้ามกับอารมณ์หวั่นไหว มองโลกในแง่ร้าย ผันกลางวัน ตื่นเต้นง่าย ความรู้สึกผิด กังวล ว้าวุ่น และสุขภาพไม่ดี
- O. มีความเป็นปรนัย ไม่หวั่นไหวตรงข้ามกับหวั่นไหวง่าย คิดแต่เรื่องตนเองช่างสงสัย มีความคิด ประสบความยุ่งยาก
- F. มีความเป็นมิตร มีความอดทนต่อการเป็นปรปักษ์ ยอมรับการช่มชู้ มีความนับถือผู้อื่นตรงข้ามกับการทะเลาะวิวาท มุ่งร้าย ชุ่ยเคือง มีความต้องการช่มชู้และดูถูกผู้อื่น
- T. มีความคิด ไตร่ตรอง รู้จักสังเกตตนเองและผู้อื่น การรู้จักใช้สติปัญญาตรงข้ามกับสนใจในกิจกรรมภายนอก และการมีความคิดยุ่งเหยิงไม่ปะติดปะต่อ
- P. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อดทนต่อผู้อื่น ความศรัทธาในสถาบันสังคมตรงข้ามกับวิจารณ์จับผิดสถาบันทางสังคม ช่างสงสัย สงสารตัวเอง
- M. ความเป็นผู้ชาย สนใจในกิจกรรมของผู้ชาย ไม่รู้สึกเบื่อง่าย ไม่โกรธง่าย ยับยั้งอารมณ์ สนใจเล็กน้อยในเรื่องเสื้อผ้าและแฟชั่นตรงข้ามกับสนใจในกิจกรรมของผู้หญิงและอาชีพของผู้หญิง เปื่อหน่ายง่าย ขลาดกลัว ชอบเคลิ้มฝัน ชอบแสดงออกทางด้านอารมณ์

ลักษณะของแบบสำรวจ Guilford Zimmerman Temperament Survey ออกมาเป็นประโยคบอกเล่า มากกว่าที่จะตั้งเป็นคำถาม โดยให้ความสนใจกับผู้ถูกสำรวจโดยตรง เช่น

ท่านเริ่มงานใหม่ด้วยความกระตือรือร้น	ใช่ สงสัย (?) ไม่ใช่
ท่านมักจะมีอารมณ์ขุ่นมัวบ่อย ๆ	ใช่ สงสัย (?) ไม่ใช่
คนส่วนมากใช้ความสุภาพปิดบังการชิงดีชิงเด่นของตน	ใช่ สงสัย (?) ไม่ใช่

ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์และคะแนนมาตรฐานได้มาจากนักศึกษา ในการแปลความหมายของคะแนนนั้น ไม่ใช่จะสนใจแต่เฉพาะลักษณะใดลักษณะหนึ่งเท่านั้นแต่ทั้งหมด ตัวอย่างเช่น

- เกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมทางสังคม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่แตกต่างกัน ทำให้นำแบบทดสอบ MMPI มาใช้ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

ข้อควรระวังในการใช้แบบทดสอบ

1. อธิบายให้ผู้มารับการทดสอบเข้าใจแบบทดสอบอย่างละเอียด เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการทำแบบทดสอบ

2. คำถามที่ไม่เข้าใจแจ่มแจ้ง หรือไม่เข้าใจศัพท์ ผู้ทดสอบไม่ควรให้คิดหาคำตอบเอง ตามที่เห็นว่าควรจะเป็น เพราะการตอบคำถามออกมาแต่ละครั้งหมายถึงบุคลิกภาพของแต่ละคน

3. ให้ผู้มารับการทดสอบอยู่ในสภาพที่สบาย ห้องที่เงียบสงบ ปราศจากสิ่งรบกวน

4. ต้องให้ความมั่นใจแก่ผู้มารับการทดสอบว่าความลับของเขาจะไม่ถูกเปิดเผยจะทำให้เขาทำแบบทดสอบไปตามความเป็นจริง

5. การตีความหมายตามแบบมาตราเชิงคลินิก ควรทำอย่างละเอียดถี่ถ้วน ระวังระดับระว่าง เพราะการตีความหมายเป็นเรื่องยุ่งยากมาก เช่น คะแนนที่สูงอยู่ในขั้นผิดปกติอาจจะเกิดในคนปกติได้

6. ในกระดาษคำตอบของผู้ถูกทดสอบต้องบ่ง ชื่อ เพศ และที่อยู่ของผู้ทำแบบทดสอบอย่างชัดเจน

1.3 การวิเคราะห์ตัวประกอบในการพัฒนาแบบทดสอบ (Factor Analysis in Test Development)

ในการศึกษาลักษณะ (traits) ของบุคลิกภาพ นักจิตวิทยาได้ใช้ Factor Analysis จากการศึกษาของกิลฟอร์ด และผู้ร่วมงานได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการศึกษาโดยวิธีนี้ นอกจากการศึกษถึงความสัมพันธ์ของคะแนนที่ได้รับจากแบบทดสอบแล้ว ยังได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะแต่ละลักษณะของภายในแต่ละบุคคลด้วย ซึ่งจากการวิจัยทำให้แบบสำรวจบุคลิกภาพอีก 3 ชนิดเกิดขึ้นและรวมกันอยู่ใน Guilford-Zimmerman Temperament Survey ซึ่งแบบสำรวจนี้ได้แบ่งคะแนนสำหรับลักษณะต่าง ๆ โดยที่คะแนนแต่ละคะแนนมาจากหัวข้อที่ต่างกัน 30 หัวข้อ

G. ความสามารถทั่ว ๆ ไป ความนับใจ การชอบ ความรวดเร็ว ความร่าเริง ความกระปรี้กระเปร่า การผลิต ประสิทธิภาพตรงข้ามกับความไม่รีบร้อนและไตร่ตรอง เหนื่อยง่าย ไม่มีประสิทธิภาพ

ในการพล็อตมาตรฐานควรจำว่า

1. ใช้มาตรฐานตามเพศหญิง หรือชาย
2. พล็อตคะแนนดิบบน Profile form, แลทางซ้าย ขวามือบอก T-Score
3. พล็อตคะแนนดิบของ K-Correction Score ทำเครื่องหมายที่คะแนนดิบ บนตาราง (Scale) แต่ละอัน แล้วลากเส้นเชื่อมระหว่าง Validity Scale (ทางด้านซ้ายของมาตรฐาน) กับ Clinical Scale (ซึ่งเริ่มต้นที่ Ms) เป็นอันว่าเป็นการเสร็จการพล็อตจุดบนมาตรฐาน
ถ้าจะไม่ใช่ K ก็ให้ใช้ T Values กับ 5 คะแนนดิบ

วิธีบอกรหัสมาตรฐาน

วิธีที่ 1 เขียนตัวเลขแทน Scale จากสูงไปต่ำ Scale สูงสุดคือ D.2 (T Score 92) สูงเป็นที่ 2 คือ Pt-7 และที่ 3 คือ Sc-8 เลขรหัส 3 ตัวนี้คือ 2 7 8 เรียงตัวเลขเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนจบ Scale ตัวเลขที่ได้ออกมาจะเป็น 2 7 8 1 5 3 4 6 0 9

วิธีที่ 2 หาสัญลักษณ์มาแทน เช่น ถ้า T Score 90 หรือสูงกว่าใช้ "80-90 ใช้" 70-79 ใช้"

ข้อดีและข้อบกพร่อง

ข้อดี

- สามารถที่จะทดสอบบุคลิกภาพได้หลาย ๆ ด้าน เพราะเป็นแบบทดสอบที่มีเนื้อหา กว้าง

มีคำถามสั้น ๆ ง่ายแก่การเข้าใจ ไม่ทำให้เกิดปัญหาแก่ผู้รับการทดสอบ

- สะดวกที่จะทำการทดสอบเพราะมีอุปกรณ์ไม่มาก
- ประหยัดทั้งเวลา และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ เพราะสามารถที่จะทดสอบได้ เป็นกลุ่มใหญ่ ๆ

- เป็นแบบทดสอบที่มีหมวดคะแนนสำหรับทดสอบความเที่ยงตรงของคำถาม คำถาม หมวดต่าง ๆ เพื่อป้องกันคำตอบที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงและการสร้างคำตอบต่าง ๆ

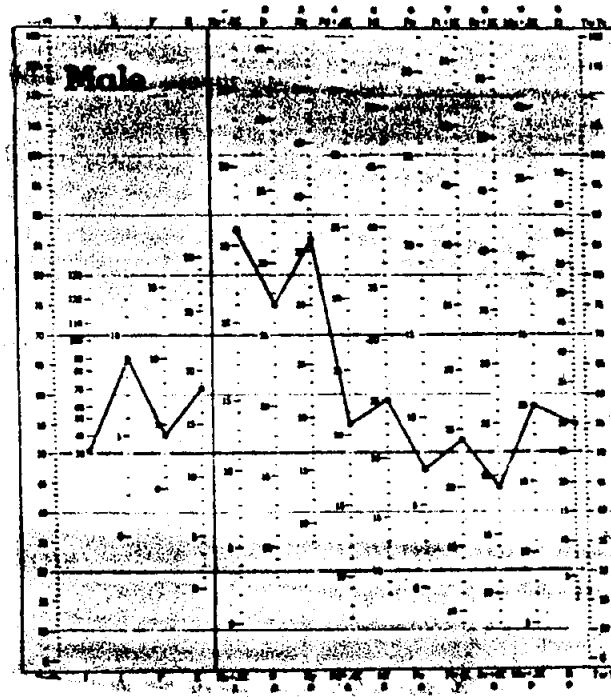
ข้อบกพร่อง

- เป็นแบบสำรวจตัวเอง ผู้ตอบมักจะมีแนวโน้มที่จะเข้าข้างตัวเองอยู่แล้ว
- การตีความหมายแบบมาตราเชิงคลินิกนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก อาจตีความหมายไป โดยไม่ตรงกับสภาพที่แท้จริง ถ้าผู้ทำการทดสอบไม่มีประสบการณ์ หรือมีความชำนาญอย่าง เพียงพอ

*ดูในหนังสือคู่มือ MMPI หน้า 25-30.

คะแนนเดียวกัน อาจต่างกันไปในแบบมาตราหนึ่ง ๆ เช่น คะแนน 75 จากมาตรา Hypochondriasis และแบบมาตรา Schizophrenic อาจจะไม่ได้อิงถึงความผิดปกติที่มีความรุนแรงเท่ากัน

ตารางภาพที่ 14.2 แสดง Conversion V Code (จาก Psychological Corporation N.Y.)

มีหลักฐานเป็นจำนวนมากชี้ให้เห็นว่า ขนาดของคะแนนเบี่ยงเบนไปมากเท่าไรบุคคลนั้นก็มีความผิดปกติรุนแรงขึ้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม การใช้แบบทดสอบ MMPI มีวิธีการที่ค่อนข้างยุ่งยาก คู่มือแบบทดสอบได้เตือนให้ระมัดระวังในการตีความหมายตามชื่อของแบบมาตราเชิงคลินิก

*การพล็อตสัญญาณ (Plotting the Profile)

จากรูป ถ้าให้ค่า Clinical variable มา T Score จะปรากฏในแนวตั้งซ้ายของ T Values คือ T หรือ Tc Values จะขึ้นอยู่กับคะแนนดิบของ K-Correction Score

*ดูในหนังสือคู่มือ MMPI หน้า 25-30.

- IBM 1230 กระดาษคำตอบใช้กับเครื่องตรวจ IBM 1230 หรือ IBM 1232 บรรจุ
ได้ 566 รายการ (items) 284 รายการอยู่ด้านหน้า และ 282 รายการอยู่ด้านหลัง กระดาษ
คำตอบควรแยกตามเพศ ถ้ามีคำตอบ 2 คำตอบในข้อเดียวกัน ให้นับเหมือนข้อที่เขียนว่าตอบ
ไม่ได้

2. การให้คะแนนโดยการตรวจด้วยมือ

ก่อนให้คะแนนต้องแยกกระดาษตามเพศก่อน ถ้ามีการตอบ 2 คำตอบในข้อเดียว
กันก็ให้ถือว่าตอบไม่ได้ และถ้าเป็นลักษณะ 366 รายการ คะแนนดิบควรแจกจ่ายไปให้ครบ
550 รายการ

(คะแนนดิบสมมติ = 550 รายการ จากคะแนนดิบจริง 366 รายการ) จากคะแนนดิบก็แปลง
ให้เป็น T-Score ภายหลัง

วิธีหาคะแนนดิบให้วางคู่มือบนกระดาษคำตอบ แล้วนับคะแนนจากช่องที่ปรากฏ
บนคู่มือ

1. วางคู่มือบนกระดาษคำตอบให้รอยดำบนด้านข้างของคู่มือให้ตรงกับรอยดำของ
กระดาษคำตอบ

2. นับจำนวนรอยขีดตามช่องที่ปรากฏบนคู่มือแล้วบันทึกจำนวนลงบนคู่มือ (Key)

3. ย้ายคะแนนไปที่ด้านข้างของกระดาษคำตอบ พับกระดาษคำตอบด้านข้างตาม
รอยสีน้ำเงิน จะเห็นคะแนน (? to si) ตามแนวตั้งในด้านข้าง

การหา T Score*

$$\text{สูตร } T = 50 + \frac{10(X_i - M)}{SD}$$

X_i = Raw Score, M = Mean

(เทียบคะแนนดิบ (Raw Score) กับคะแนนมาตรฐาน (Standard Score))

ในการทดสอบโดยปกติแล้ว MMPI ให้คะแนน 14 มาตรา ซึ่งรวมแบบมาตราเชิง
คลินิกเดิม 9 ฉบับ แบบมาตรา Si และแบบมาตราความตรง 4 ฉบับ ปกติวิสัยจากกลุ่มควบคุม
ดั้งเดิมมีประมาณ 700 คน ก็มีไว้ให้ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ซึ่งมีค่ามัธยฐานเป็น 50 และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 10 คะแนนมาตรฐานเหล่านี้ได้นำไปใช้ในการพล็อตสัดส่วนคะแนนใด
ที่มีค่า 70 หรือสูงกว่า ที่ตกอยู่เหนือค่ามัธยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือมากกว่า จะถือว่าเป็น
เป็นจุดที่บ่งถึงความผิดปกติ อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า ความสำคัญทางโรคจิตของ

*คู่มือคู่มือ MMPI หน้า 24

การคิดคะแนนใน MMPI

การให้คะแนนแบบ Card form มี 3 ขั้นตอนด้วยกันคือ

1. แยกกระดาษ (card) ออกเป็น 3 กอง ให้ตรงตามประเภทคำตอบว่าตอบ “จริง” “ไม่จริง” “ยังตัดสินใจไม่ได้”

2. ใส่แผ่นกระดาษลงใน Record Form

3. เอา Scoring templates ใส่ใน Record Form

วิธีทำบันทึก (Record) คำตอบ “ตัดสินใจไม่ได้” โดยใช้เครื่องหมาย? สี่ด้านล่างขวามือของกระดาษบันทึก (Record Form) แล้วเอามาวางรวมกันไว้เพื่อไม่ให้หลงกับอีก 2 กลุ่ม จากนั้นเอาคำตอบที่ตอบว่า “จริง” ออกจากกล่องและแยกเป็น 2 กอง คือกองที่ตัดมุมด้านล่างซ้าย และกองที่ตัดมุมด้านล่างขวา แล้วบันทึกกองที่ตัดมุมด้านล่างขวาในเครื่องหมายสี่แดง ส่วนกองที่ตัดมุมด้านล่างซ้ายไม่ต้องบันทึกเมื่อเสร็จแล้วก็สับการ์ดทั้งหมดแล้วบรรจุในกล่องไว้ตามเดิม

การให้คะแนนของ Booklet Form*

การให้คะแนนแบบทดสอบลักษณะนี้ ผู้ทำการทดสอบอาจจะให้คะแนนเองหรือส่งกระดาษคำตอบไปเข้าเครื่องก็ได้ โดยใช้เครื่อง IBM 805 หรือ IBM 1230

1. การให้คะแนนโดยเครื่องจักร

- IBM 805 Answer sheet การให้คะแนนกระดาษคำตอบแบบนี้ตอนแรกจะต้องแยกกระดาษคำตอบตามเพศเพราะ Mf Scale มีคู่มือสำหรับเพศชายและหญิงต่างกันในการ์ดคำตอบ ถ้ามีการตอบ 2 คำตอบในข้อเดียวกัน ก็ให้นับเหมือนไม่ได้ตอบ หรือตอบไม่ได้ และให้ใส่เครื่องหมาย? บนหัวกระดาษที่เขียนว่าตอบไม่ได้

การให้ L Score ไม่ต้องใช้คู่มือ

คะแนนดิบให้ตามคำตอบที่เขียนว่าผิด ตามเลข

15	45	75	105	135	165	195	225	255	285
30	60	90	120	150					

เมื่อทำเสร็จทั้ง 9 รายการแล้ว คะแนน 5 รายการที่อยู่ด้านล่าง ก็จะเลื่อนมาอยู่ด้านหน้าของกระดาษคำตอบ และคะแนนรวมของแต่ละรายการ (Scale) ก็จะปรากฏออกมา และคะแนนดิบก็จะอยู่ที่ Profile form

*คู่มือคู่มือ MMPI หน้า 18-23

3. Form R. เริ่มมีใช้ในปี ค.ศ. 1966 เดิมมี 399 คำถาม ข้อทดสอบแบบนี้เหมาะที่จะใช้ทดสอบในสถานที่แคบ ๆ ไม่ต้องใช้โต๊ะ ผู้ทดสอบอาจให้คะแนนเอง โดยไม่ต้องตรวจด้วยเครื่อง

การใช้แบบทดสอบแบบ Card Form

Card Form จะเก็บอยู่ในกล่องพร้อมที่จะทำการใช้ได้ตลอดเวลา ลักษณะคำถามสั้นง่ายแก่การเข้าใจ ลักษณะของคำถามจะทำให้ผู้ถูกทดสอบรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเอง ข้อทดสอบแบบนี้ต้องใช้โต๊ะ ผู้ทำจะต้องเลือกคำถามออกมาว่าจะวางที่ช่อง “ถูกหรือผิด” (True & False) หรือช่องที่ตอบว่า “ไม่ทราบ” (Cannot say) ถ้าเรื่องที่อ่านตรง หรือผู้ถูกทดสอบคิดว่าเป็นความจริงก็ให้ใส่ในช่อง “ถูก” ถ้า Card ที่อ่านไม่ถูกต้องก็ให้ใส่ในช่องที่เขียนว่า “ผิด” (แต่ถ้า Card เป็นเรื่องที่ถูกทดสอบไม่ทราบ หรือไม่เกิดขึ้นกับตัวเองที่เขียนว่า “ผิด”) แต่ถ้า Card เป็นเรื่องที่ถูกทดสอบไม่ทราบ หรือไม่เกิดขึ้นกับตัวเองก็ให้เอา Card ใส่ไว้ในช่อง “ไม่ทราบ”

ข้อควรระวัง ช่องที่เขียนว่า “ไม่ทราบ” ไม่ควรใส่เกิน 10 Card ให้ทำให้ครบทุก Card โดยใช้ความคิดของตัวเอง และเป็นตัวของตัวเอง

การใช้แบบทดสอบแบบ Booklet Form

แบบทดสอบชนิดนี้ จะตีพิมพ์ข้อคำถามลงในสมุดเป็นเล่ม ๆ มีกระดาษคำตอบแยกออกต่างหาก ผู้ที่จะมาทำการทดสอบ ควรจะคุ้นเคยกับลักษณะของข้อทดสอบและกระดาษคำตอบ ควรใช้ดินสอเพราะง่ายในการลบหรือแก้ ผู้ควบคุมการทดสอบควรเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ที่จะใช้ทดสอบให้พร้อม ไม่ควรเขียนอะไรในสมุดคำถาม (Booklet) ในการทำข้อสอบเป็นกลุ่ม คนที่ทำเสร็จแล้วก็ลุกออกจากโต๊ะได้ ถ้ามีผู้มาทดสอบเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ควรจะอธิบาย ยกตัวอย่างในกระดาษคำตอบควรมีชื่อ-นามสกุล เพศ ที่อยู่ ของผู้ทดสอบให้ชัดเจน

การใช้ข้อทดสอบ Form R.

ลักษณะของแบบทดสอบฟอร์มนี้ จะเป็นเล่ม ๆ และมีกระดาษคำตอบ แบบกระดาษคำตอบดังกล่าวจะมีรู 2 รู ซึ่งใส่ได้พอดีกับแผ่นหลังของสมุดคำถาม

การให้คะแนนอาจใช้แบบ K. factor scale หรือ Si scale ก็ได้ แบบทดสอบฟอร์มนี้มีทั้งหมด 366 items

ในกระดาษคำตอบจะต้องมีชื่อ เพศ ของผู้สอบให้ชัดเจน

ความเที่ยงตรง คะแนนแต่ละคนปรากฏว่ามีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับผลการวิเคราะห์ทางจิตเวช

ความน่าเชื่อถือ ผู้สร้างแบบทดสอบได้รายงานว่าสัมประสิทธิ์ของความน่าเชื่อถือหาได้จากการทดสอบซ้ำ มีค่าตั้งแต่ .71 ถึง .83

คุณสมบัติของผู้ที่จะทำแบบทดสอบ MMPI

อายุ 16 ปีขึ้นไป เรียนหนังสือมาแล้ว 6 ปี ผู้ที่จะเข้าทำการทดสอบควรจะได้รับทราบว่าเป็นแบบทดสอบนี้เหมาะสมกับเขาหรือไม่ ผู้ทำการทดสอบควรอธิบายและถามคำถามบางอย่างก่อน เช่น ให้ผู้ทำการทดสอบกรอกอายุ การศึกษา อาชีพ ลงในกระดาษคำตอบ

สถานการณ์ในการทดสอบ

MMPI มีคำสั่งที่ง่ายแก่การเข้าใจ คำตอบที่ได้รับจะแสดงออกถึงนิสัยความรู้สึกของผู้ถูกทดสอบ และต้องทำให้ผู้ถูกทดสอบมั่นใจว่าความลับของเขาจะไม่ถูกเปิดเผยขณะทำแบบทดสอบไม่จำเป็นว่าจะต้องให้นักจิตวิทยาอยู่ในที่นั้นด้วย ในโรงพยาบาลหรือคลินิกอาจให้พยาบาลหรือเสมียนคอยดูแลให้ผู้ถูกทดสอบทำการทดสอบได้ โดยจะได้รับอธิบายถึงจุดประสงค์ที่ให้ทำแบบทดสอบและผลที่จะได้รับ การทำแบบทดสอบไม่จำเป็นว่าจะต้องสอบทุกคำถาม ถ้าไม่ทราบก็เว้นว่างไว้ได้แต่ก็ควรพยายามตอบถ้าเป็นไปได้ แม้จะไม่ค่อยแน่ใจก็ตาม การตอบควรตอบอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา ถ้าจะเว้นว่างไว้ก็ไม่ควรเกิน 10 คำถาม

เมื่อผู้ทดสอบได้รับคำตอบมาแล้ว ควรตรวจดูว่าตอบคำถามหมดหรือเปล่า ถ้าเว้นว่างไว้มาก ควรให้พิจารณาอีกครั้งแล้วตอบ

โดยทั่ว ๆ ไป ผู้ทำแบบทดสอบจะยี่ดเวลาในการทำไปเรื่อย ๆ เป็นชั่วโมง แต่ถ้าทำการทดสอบบุคคลระดับอุดมศึกษา จะทำคำตอบเสร็จในเวลา 45 นาที

รูปแบบทดสอบที่ใช้ใน MMPI*

1. ใช้การ์ด (Card) เป็นแผ่น ๆ บรรจุคำถาม 550 คำถาม ด้านบนและด้านข้างทางขวามือมีสี่ที่มองเห็นชัด

2. สมุดคำถาม (Booklet Form) มีคำถามต่าง ๆ อยู่ในหนังสือเป็นเล่มและมีกระดาษคำตอบแยกต่างหาก เดิมมีคำถาม 550 คำถาม แต่ต่อมาได้เพิ่มขึ้นอีก 16 คำถาม รวมเป็น 566 คำถาม ใช้ IBM 805 ในการให้คะแนน

*คู่มือคู่มือ MMPI หน้า 11-13.

อายุระหว่าง 16-55 ปี พวกกลุ่มคนไข้มืดตัวแทนระหว่างหมวดประมาณ 50 คน ดังนั้นเครื่องวัดผลของคะแนนต่าง ๆ เหล่านี้จึงมาจากคำถามที่ใช้ถามวินิจฉัยโรคจิต ส่วนคำถามสำหรับวัดความเป็นผู้หญิง-ผู้ชาย ก็เอามาจากคำตอบทั่ว ๆ ไปที่มีผู้ชาย หรือผู้หญิงตอบกันในเสมอ ๆ ถ้าคะแนนสูงในหมวดนี้ แสดงว่ามีความสนใจค่อนข้างเหมือนเพศตรงข้าม ส่วนหมวดการเก็บตัวทางสังคม (Social introversion) มาเพิ่มขึ้นทีหลัง ซึ่งได้จากคำตอบของกลุ่มนักศึกษาที่ทดสอบเกี่ยวกับการเก็บตัวและการชอบเข้าสังคม (Introversion-Extroversion) โดยเลือกจากคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุดจากแบบทดสอบการเป็นผู้เก็บตัวและการเป็นผู้เปิดเผย

ลักษณะพิเศษของ M.M.P.I. คือมีหมวดคะแนนสำหรับทดสอบเกี่ยวกับความเที่ยงตรง (Validity Scale) ของคำตอบหมวดต่าง ๆ แบบทดสอบความเที่ยงตรงนี้ไม่ได้หมายความว่าความตรงในแง่วิชาการ แต่เป็นแบบคะแนนตรวจสอบความสะเพร่า ความเข้าใจผิด การเสแสร้ง เซกการตอบบางอย่าง (response sets) และทัศนคติในการตอบ

คะแนนที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงนี้ คือ

- คะแนนคำถาม (Question Score), (Q) คือ จำนวนคำถามที่ตอบว่าไม่แน่ใจ
- คะแนนการพูดเท็จ (Lie Score), (L) ได้มาจากคำถามที่ผู้ตอบ ตอบไม่ตรงกับความจริงของเขา เช่นตอบว่า “ฉันไม่ชอบทุกคนที่ฉันไม่รู้จัก”

- คะแนนความเที่ยงตรง (Validity Score), (F) ได้มาจากคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างมาตรฐานตอบได้คะแนนไม่บ่อยนัก แม้ว่าคำถามจะบ่งถึงพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาแต่ก็ไม่ได้รวมกันเป็นแบบแผนความคิดปกติใด ๆ ฉะนั้น จึงไม่น่าเป็นไปได้ที่ผู้ใดผู้หนึ่งจะมีอาการทั้งหมด หรือแบบทั้งหมดในหมวดนี้ คะแนน F ที่สูงสุดอาจจะบอกถึงความคลาดเคลื่อนในการให้คะแนนหรือการเสแสร้งตอบอย่างจงใจ

- คะแนนแก้ไข (Correction Score), (K) เป็นหมวดคะแนนที่ช่วยชี้บอกความตั้งใจหรือแนวโน้มของผู้ถูกทดสอบ คะแนน K ที่สูงอาจบ่งถึงการป้องกันตัว หรือพยายามในการสร้างทำดีตอบคำถามที่ผิดจากความจริง เพื่อให้คนอื่นมองเขาในด้านดี ถ้าคะแนน K ต่ำ อาจหมายถึง เป็นคนเปิดเผยมากเกินไป หรือพยายามสร้างทำเลวอย่างจงใจ ตอบคำถามเพื่อให้ตัวเองเป็นคนไม่ดี

คะแนน 3 หมวดแรกนั้น (Q,L,F) มักจะนำไปประเมินผลคะแนนสอบ ถ้าคะแนนใดคะแนนหนึ่งสูงกว่าค่าที่บ่งเอาไว้ คะแนนสอบก็ถือว่าใช้ไม่ได้ คะแนน K นั้นได้มีการออกแบบให้ทำหน้าที่เป็นตัวระงับ การนำคะแนน K ไปคำนวณหาตัวประกอบแก้ไข (Correlation factor) ซึ่งจะต้องนำไปรวมกับคะแนนมาตราโรคจิตบางหมวด เพื่อที่จะได้คะแนนรวมที่ปรับแล้ว

การแสดงออกของพฤติกรรมโรคประสาทและโรคจิตที่รู้จักกันดีต่าง ๆ เช่น สภาวะย้ำคิดย้ำทำ การหลงผิด ประสาทหลอน และอาการกลัวต่าง ๆ

ในการทดสอบ M.M.P.I. ให้คะแนนย่อยแบบมาตราเชิงคลินิก (Clinical Scales) 10 ประเภท คือ

1. HS : Hypochondriasis สนใจสุขภาพของตนเอง รู้สึกเหนื่อยอ่อนตลอดเวลา
2. D : Depression สภาวะซึมเศร้า
3. HY : Hysteria มีความผิดปกติทางร่างกาย แต่หาสาเหตุไม่พบ และไม่มีพยาธิสภาพที่ทำให้เกิด
4. Pd : Psychopathic deviate มีพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับสังคม
5. MF : Masculinity-femininity วัดลักษณะความเป็นผู้ชาย ผู้หญิง
6. Pa : Paranoia สภาวะหวาดระแวง หลงผิด
7. Pt : Psychoasthenia มีอาการทางประสาท แบบย้ำคิดย้ำทำ มีความวิตกกังวล
8. Sc : Schizophrenia มีความคิดที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นจริง
9. Ma : Hypomania ตื่นเต้นมาก ๆ
10. Si : Social Introversion ไม่เข้าสังคม

คำถาม 550 ข้อ ที่กำหนดให้จะมีเนื้อหาครอบคลุมลักษณะทั้ง 10 ประการนี้ คะแนนจะเป็นเครื่องชี้บ่งว่าผู้ถูกทดสอบมีความผิดปกติในด้านใด มากน้อยแค่ไหน ลักษณะคำถามจะเป็นแบบสั้น ๆ อ่านเข้าใจง่าย เช่น

- ฉันไม่รู้สึเหนื่อยง่าย
- ฉันรักทุกคนในโลก
- ฉันเชื่อว่ามีคนประทุษร้ายฉัน
- ฉันกังวลเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ลักษณะของคำตอบ จะแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

- จริง (True)
- ไม่จริง (False)
- ตันสินใจไม่ได้ (?)

แบบทดสอบ M.M.P.I. ใช้ได้กับทั้งหญิงและชายที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป แต่สามารถจะใช้ได้ผลกับเด็กวัยรุ่น และเด็กที่มีอายุต่ำกว่านี้

แบบมาตรา 8 ใน 10 มาตรานี้ ได้มาจากคำถามที่แตกต่างกันกับคนไข้ที่คลินิกและคนปกติที่เป็นญาติคนไข้ รวมประมาณ 700 คน และเป็นตัวแทนที่เหมาะสม ทั้งเพศ และ

The Minnesota Multiphasic Personality Inventory (MMPI)

ประวัติ

แบบทดสอบ M.M.P.I. ย่อมาจาก The Minnesota Multiphasic Personality Inventories เป็นแบบทดสอบบุคลิกภาพ เป็นข้อสอบแบบสำรวจตนเอง นิยมใช้กันแพร่หลายมาก ใช้เป็นแบบทดสอบสำหรับการค้นคว้าทางวิชาการ ช่วยกระตุ้นให้มีการวิจัย ข้อทดสอบนี้สร้างขึ้นเพื่อทดสอบลักษณะผิดปกติทางจิต ผู้สร้างคือ Stark R. Hathaway and J. Charnely McKinley, M.D. โดยทำแบบสอบถามประกอบด้วยข้อความ 550 ข้อ ซึ่งผู้ถูกทดสอบจะตอบว่า จริง ไม่จริง หรือตัดสินใจไม่ได้ การให้ตอบเช่นนี้เพื่อจะกันไม่ให้คำถามได้เกิดการสูญเปล่า คำถามเป็นหนังสือและมีคำตอบ IBM ต่างหาก ถ้าทดสอบเป็นรายบุคคลจะมีการพิมพ์ข้อความแต่ละข้อในการ์ดซึ่งแยกจากกัน ข้อทดสอบนี้ใช้สำหรับบุคคลที่มีอายุ 16 ปีถึง 55 ปี แต่มีคนนำไปใช้กับคนอายุน้อยกว่าก็ได้ผล ตัวอย่างเช่นแบบทดสอบ C.P.I. ย่อมาจาก California Psychological Inventories ใช้กับประชากรปกติอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป โดยดึงเอาข้อสอบกระทรวงความของ M.M.P.I. ไปใช้ได้ผล

เนื้อหาและข้อความของแบบทดสอบ M.M.P.I. รวมไว้หลายอย่างประกอบด้วยเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ อาการของโรคต่าง ๆ ความสัมพันธ์ทางสังคมและพฤติกรรมผิดปกติการปรับตัว ได้ทำการทดสอบที่โรงพยาบาลของมหาวิทยาลัยมิชิแกนใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มคนปกติที่มาเยี่ยมไข้ที่โรงพยาบาลประมาณ 700 คน เป็นตัวแทนประชากรมลรัฐมิชิแกน

ในระยะต่อมาได้มีการพัฒนาการแบบมาตราใหม่ ๆ ขึ้น เพื่อวัดบุคลิกภาพที่ไม่เกี่ยวกับการเจ็บป่วยและนำไปประยุกต์ใช้กับคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง มาตรฐานดั้งเดิมที่เป็นคนปกติใน M.M.P.I. ซึ่งช่วยให้ได้ข้อมูลปกติวิสัย เช่นเดียวกับมาตราโรคจิตฉบับแรก มาตราใหม่ ๆ เหล่านี้ ประกอบเพิ่มด้วย การมีกำลังจิต, การไม่เป็นเอกเทศ, การมีอำนาจเหนือบุคคลอื่น, อคติ, และสถานภาพทางสังคม ดังนั้น M.M.P.I. จึงเป็นรากฐานของการพัฒนาการสำรวจอื่น ๆ ซึ่งใช้กันมากต่อ ๆ มา

M.M.P.I. เป็นแบบทดสอบบุคลิกภาพที่เป็นแบบสอบถามชนิดหนึ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลายมากและใช้เป็นแบบทดสอบสำหรับการค้นคว้าทางวิชาการขึ้นมาอีกมากมายในระยะแรก ๆ สร้างขึ้นเพื่อทดสอบลักษณะคนผิดปกติทางจิต แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยข้อความบอกเล่า 550 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาต่าง ๆ เช่น สุขภาพอาการไซโคโซมาติก ความผิดปกติทางประสาท ความไม่ปกติทางการเคลื่อนไหว (Motor) ทักษะคติเกี่ยวกับเพศ ศาสนา อาชีพ การเมือง และสังคม คำถามเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ ครอบครัว และการแต่งงาน ตลอดจน

ตัวอย่างของแบบสำรวจชนิดสุดท้าย คือ California Test of Personality

ซึ่งใช้ได้ 5 ระดับด้วยกัน แต่ละระดับมี 2 ชุด จากระดับอนุบาลจนถึงนักศึกษาและผู้ใหญ่ทั่ว ๆ ไป โดยกล่าวถึงเรื่องของคุณค่าของแต่ละคน, แนวโน้มที่จะแยกตนเอง, สังคมและความสัมพันธ์ในโรงเรียน โดยที่คะแนนรวมทั้งหมดมาจากเรื่องของการปรับตัวของบุคคลและสังคม

แต่อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า ในแบบสำรวจเหล่านี้ ส่วนใหญ่แล้วจะมีการแสดงถึงเรื่องของความเที่ยงตรง ของคะแนนในแต่ละปัญหา แบบทดสอบทางบุคลิกภาพในปัจจุบัน น้อยมากที่จะยอมรับว่า แบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงในเนื้อหาทั้งหมด (Content Validity)

1.2 การเลือกข้อความจากเกณฑ์ภายนอก

เรื่องของการเลือกข้อความจากเกณฑ์ภายนอก เป็นคำที่มีความหมายถึงการพัฒนาของการให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์จากภายนอก ซึ่งรวมถึงการเลือกข้อความ การให้น้ำหนักของคะแนนแต่ละข้อด้วย โดยที่วิธีการของการใช้วิธีนี้คือ ลักษณะพฤติกรรมใดที่เกิดขึ้นในกลุ่มคนที่ปกติบ่อยครั้ง ไม่สามารถจะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความผิดปกติได้ วิธีเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มก็ได้นำมาใช้ในการเลือกคำตอบ โดยที่เลือกเก็บแต่ข้อความที่คนเป็นโรคประสาทตอบอย่างน้อย 2 เท่าของคนปกติเท่านั้นที่แบบสอบถามนี้จะเลือกเก็บเอาไว้

แบบทดสอบ A-S Reaction Study เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความโน้มเอียงของคนในการใช้อำนาจข่มขู่ผู้อื่นหรือการยอมให้ผู้อื่นมีอำนาจเหนือในการเผชิญหน้ากับผู้อื่นในชีวิตประจำวันโดยเริ่มคำถามด้วยการบรรยายสถานการณ์สั้น ๆ ที่คนพบบ่อย ๆ ในเวลาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน, ในรถเมล์ หรือในร้านแก๊วเครื่องต่าง ๆ โดยมีคำตอบให้เลือก เมื่อพบสถานการณ์นั้น ๆ โดยให้คำตอบเป็น 2 หรือ 4 คำตอบ หรือให้ผู้ถูกทดสอบระบุคำตอบที่ใกล้เคียงกับปฏิกิริยาปกติของเขามากที่สุด ซึ่งคำตอบเหล่านี้จะแตกต่างกันเล็กน้อยตามต้องการใช้อำนาจข่มขู่ผู้อื่น หรือการยอมให้ผู้อื่นและให้น้ำหนักของคะแนนต่างกันด้วย น้ำหนักของคะแนนได้จากการประมาณค่าเกณฑ์ที่คนในกลุ่มตัวอย่างมาตรฐานผู้เลือกแต่ละคำตอบได้รับค่าเกณฑ์ของแต่ละคนเป็นค่าเฉลี่ยของการประมาณค่า 5 ครั้งที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจเหนือผู้อื่นทางสังคม ซึ่งรวมถึงการประมาณค่าตนเองหนึ่งครั้งและประมาณค่าโดยผู้อื่นอีก 4 ครั้ง ภายหลังจากที่มีการพิมพ์แบบสำรวจนี้แล้ว A-S Reaction Study ยังมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการสำรวจอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก และเป็นที่น่าสังเกตว่า การมีอำนาจเหนือผู้อื่นนั้นได้พิสูจน์แล้วว่าเป็นลักษณะหนึ่งที่พบบ่อยที่สุดและเป็นลักษณะที่เด่นชัดในการวิเคราะห์ตัวประกอบของบุคลิกภาพในภายหลัง

มีประมาณ 20-30 ปัญหา ที่นักเรียนเลือก ซึ่งจากผลเป็นการแสดงว่าแบบสำรวจที่ใช้ รวมเอาปัญหาที่นักเรียนยินดีจะตอบอยู่ด้วย และข้อมูลบางอย่างใน concurrent validity ซึ่งได้จากการเปรียบเทียบจากกลุ่มที่ต่างกันก็รายงานปัญหาในเนื้อหาที่เราไม่เคยคาดคิดไว้ด้วยเช่นเดียวกัน

แบบสำรวจอีกชนิดหนึ่งที่คล้ายคลึงกัน แต่เหมาะสมสำหรับชั้น 7 ถึง 12 คือ STS Youth Inventory โดยมีข้อคำถาม 167 ข้อ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน, ตัวเอง การเข้ากับผู้อื่น ทั่ว ๆ ไป ในการตอบแบบสำรวจนี้เป็นการตอบลงในช่องสี่เหลี่ยม ซึ่งมีขนาดต่าง ๆ กัน และในการตอบก็ตอบตามความมากน้อยของปัญหาเช่นที่แสดงไว้ในตารางภาพที่ 14.1 และในคู่มือของแบบสำรวจจะแสดงให้เห็นตารางปอร์เซ็นต์ของคำตอบที่มีคนตอบเอาไว้เองแต่ละข้อ ตารางภาพที่ 14.1 ลักษณะแบบสำรวจของ STS Youth Inventory Form G

As you mark each statement, use three boxes to show the way you feel about it

if you feel that it is one of you most serious problem, mark the big box

if you feel that it is a moderate problem for you mark the middle box

if you feel that it is a small-occasional-problem, mark the small box

if the statement does express the way you feel, mark the circle

I wish I knew how to study better

I am self-conscious at social affairs